

Nr 163

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående ratifikation av vissa av Internationella arbetsorganisationens konferenser år 1946 vid dess tjuguoåttonde sammanträde och år 1958 vid dess fyrtioförsta sammanträde (sjätte respektive sjunde sjöfartskonferensen) antagna konventioner; given Stockholms slott den 14 april 1961.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

Gunnar Lange

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen hemställes om riksdagens godkännande av Sveriges anslutning till *dels* en vid Internationella arbetsorganisationens konferens år 1946 vid dess tjuguoåttonde sammanträde (sjätte sjöfartskonferensen) antagen konvention (nr 73) angående läkarundersökning av sjömän, *dels ock* en vid organisationens konferens år 1958 vid dess fyrtioförsta sammanträde (sjunde sjöfartskonferensen) antagen konvention (nr 108) angående nationella identitetshandlingar för sjömän. Frågan om ratificering av dessa konventioner har jämväl tidigare förelagts riksdagen (prop. 1947: 321 respektive 1959: 78).

Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 14 april 1961.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena samt cheferna för social-, inrikes- och finansdepartementen anmäler chefen för handelsdepartementet, statsrådet Lange, vissa av Internationella arbetsorganisationens konferenser år 1946 vid dess tjuuguåttonde sammanträde (sjätte sjöfartskonferensen) och år 1958 vid dess fyrtioförsta sammanträde (sjunde sjöfartskonferensen) fattade beslut samt anför därvid följande.

Sverige inträdde såsom medlem av Internationella arbetsorganisationen i och med sin anslutning den 9 mars 1920 till Nationernas förbund. För kännedom om arbetsorganisationen och dess arbetsformer torde få hänvisas till den redogörelse härom, som senast lämnats i propositionen 1961:18 angående vissa vid organisationens fyrtiofjärde sammanträde fattade beslut.

Organisationens beslutande församling — Internationella arbetskonferensen — har vid olika tillfällen behandlat frågor rörande sjöfolkets arbetsförhållanden. Sju sammanträden — sjöfartskonferenser — har sålunda hållits, vilka uteslutande avsett sådana frågor. De två senaste sjöfartskonferenserna — den sjätte och den sjunde — ägde rum i Seattle år 1946 (prop. 1947: 321, L²U 49, Rskr 477) respektive i Genève år 1958 (prop. 1959: 78, L²U 19, Rskr 177). Vissa sjöfartsfrågor behandlades vid arbetskonferensens allmänna sammanträde i Genève år 1949 (prop. 1950: 207, L²U 34, Rskr 238).

Av de konventioner, som beslutats vid dessa sjöfartskonferenser, torde två nu få aktualiseras, nämligen den vid sjätte sjöfartskonferensen antagna konventionen (nr 73) angående läkarundersökning av sjömän och den vid sjunde sjöfartskonferensen antagna konventionen (nr 108) angående nationella identitetshandlingar för sjömän.

Frågan om ratificering av dessa konventioner har tidigare förelagts riksdagen genom propositionen 1947: 321 respektive propositionen 1959: 78.

Texterna till konventionerna torde i översättning såsom bilagor (*Bilaga A och B*) få fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende.

Konvention (nr 73) angående läkarundersökning av sjömän

Denna konvention, som trädde i kraft den 17 augusti 1955, har ratificerats av fjorton stater, nämligen Argentina, Belgien, Bulgarien, Canada, Cuba, Finland, Frankrike, Italien, Japan, Nederländerna, Norge, Polen, Portugal och Uruguay.

För att skapa garanti för ett gott hälsotillstånd bland sjömän har såsom villkor för anställning i skeppstjänst i konventionen föreskrivits, att läkarintyg skall företes av sjöman. Konventionen äger tillämpning på samtliga sjömän ombord på fartyg om minst 200 tons bruttodräktighet i såväl inrikes som utrikes fart. Anställning får ske, endast såframt företett läkarintyg visar att sjömannen är duglig för det arbete, med vilket han skall selsättas till sjöss. Utfärdandet av intyg skall föregås av undersökning av legitimerad läkare. Intyget skall ha en giltighet av högst 2 år eller, såvitt avser färgsinnet, högst 6 år.

Vid behandlingen år 1947 av frågan om konventionens ratificering anmälde dåvarande chefen för handelsdepartementet, att bl. a. denna konvention i stor utsträckning berörde ämnen, som då utreddes, och att i yttrandena över konventionen föreslagits att den för det dåvarande icke skulle ratificeras. Departementschefen anslöt sig till denna mening. — Andra lagutskottet (förut angivna utlåtande nr 49) ansåg likaså, att med avgörandet av frågan om konventionens ratificering borde tills vidare anstå. I det fortsatta lagstiftningsarbetet på området borde dock eftersträvas, att konventionen så småningom skulle kunna ratificeras. — Detta blev också riksdagens beslut (förut omförmälda skrivelse nr 477).

Bestämmelserna om läkarundersökning av sjömän och om läkarintyg för sjömän återfinnes i 32 § sjölagen, 27 § sjömanslagen och 6 § sjöbefälskungörelsen.

Intill utgången av juni 1961 gäller i hithörande avseenden även bestämmelser i kungörelsen den 9 juni 1939 (nr 306) angående sjömanshusen i riket samt sjömans på- och avmönstring m. m. (sjömanshuskungörelsen) ävensom i förordningen den 22 maj 1925 (nr 263) angående vissa villkor beträffande hälsotillstånd och kroppsbeskaffenhet för vinnande av anställning å fartyg i viss fart m. m.; jfr förordningen den 31 december 1917 (nr 932) angående läkarintyg för sjöfolk.

Gällande bestämmelser om läkarundersökning av sjömän anknyter huvudsakligen dels till inskrivningen vid sjömanshus och dels till påmönstringen.

För inskrivning vid sjömanshus erfordras sålunda att vederbörande undergått läkarundersökning, som visar att han ej är behäftad med sjukdom, lyte eller skada, som gör honom oduglig att sköta den tjänst han avser att tillträda. Samma villkor gäller för den, som i Sverige önskar påmönstra fartyg i utrikes fart, om fartyget skall avgå från svensk hamn. För sist-

nämnda fall föreskrives att sjömannen ej får ha könssjukdom i smittsamt stadium eller annan sjukdom, som medför fara för ombord anställda personer. Vid anställning av personer under 18 år gäller vissa skärpta bestämmelser.

Enligt 32 § sjölagen gäller, att sjöman icke får nyttjas såsom utkiksman eller rorsman om han ej enligt läkares intyg äger normalt färgsinne samt tillräcklig syn- och hörsel förmåga. Sådant intyg får ej vara äldre än fyra år.

Frånsett sistnämnda bestämmelse, vilken syftar till en läkarundersökning vart fjärde år av den vaktindelade personalens syn- och hörsel förmåga, saknas bestämmelser om kontinuerlig läkartillsyn av sjömännen. För det stora antal sjömän, som regelbundet mönstras utomlands, förekommer över huvud taget inte någon allsidig läkartillsyn. Samma är förhållandet med dem, som här i landet sysselsättes i den inrikes farten.

Spörsmålet om ändrad utformning av de svenska bestämmelserna om läkarundersökning av sjöfolk har haft nära samband med frågan om reglerna för mönstring och registrering av sjömän. Sedan 1960 års riksdag behandlat ett i proposition nr 124 framlagt förslag angående nya bestämmelser härom (L²U 43, Rskr 340), har enligt beslut av Kungl. Maj:t tidigare denna dag utfärdats förordning om registrering och mönstring av sjömän (mönstringsförordning). Enligt samma beslut har utfärdats kungörelse angående läkarintyg för sjöfolk.

Genom mönstringsförordningen, som träder i kraft den 1 juli 1961, upphäves 1925 års förordning och — med vissa undantag — bestämmelserna i sjömanshuskungörelsen. Kungörelsen angående läkarintyg för sjöfolk ersätter från och med samma dag 1917 års förordning i ämnet.

Enligt de nya bestämmelserna skall en regelbunden hälsokontroll av sjömännen ske genom en grundlig läkarundersökning vartannat år. Intyg över sådan undersökning får i allmänhet åberopas vid inskrivning och mönstring som sker intill två år efter utfärdandet. I enlighet med konventionens gränsdragning har kravet på en sådan kvalificerad läkartillsyn endast upprätthållits vid påmönstring av sjöfolk på fartyg med en bruttodräktighet av 200 registerton eller mera. I övriga fall skall nuvarande mera summariska läkarundersökning även framdeles få godtagas.

De bestämmelser om läkarkontroll av sjömän, som sålunda kommer att vara i tillämpning från och med den 1 juli 1961, uppfyller konventionens krav.

Departementschefen

Med hänvisning till den lämnade redogörelsen förordar jag, att konventionen om läkarundersökning av sjömän ratificeras.

Konvention (nr 108) angående nationella identitetshandlingar för sjömän

Konventionen, som trädde i kraft den 19 februari 1961, har hittills ratificerats av Ghana, Guatemala, Honduras och Tunisien. Det bör tilläggas, att Storbritannien — utan att ännu ha ratificerat konventionen men i anledning av densamma — den 1 juni 1960 utfärdat författning om identitetshandling för brittiska sjömän, vilken författning trädde i kraft den 1 september samma år och då ersatte en motsvarande författning av år 1942. Enligt uppgift avses ratificering av konventionen komma att ske från brittisk sida.

Beträffande innehållet i konventionen, gällande svenska bestämmelser samt de yttranden, som avgivits över konventionen, torde få hänvisas till det såsom bilaga till propositionen 1959: 78 fogade utdraget av statsrådsprotokollet s. 5—12. Här må endast erinras om att konventionens syfte är att få till stånd en likalydande och likvärdig internationell identitetshandling för sjömän samt att en dylik identitetshandling skall berättiga innehavaren dels att återvända till det land, vilket utfärdat identitetshandling för honom, dels att gå i land i främmande hamn och dels att genom främmande länder företaga sådana resor, som betingas av hans på- och avmönstring av fartyg.

Vidare må erinras om att departementschefen vid anmälan av nämnda proposition gav sin fulla anslutning till konventionens syfte. Med hänsyn till överenskommelsen mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge om upphävande av passkontrollen vid de internordiska gränserna ansågs emellertid frågan om konventionens ratificering av de nordiska länderna vara en gemensam nordisk angelägenhet, som måste lösas enhetligt. Det anfördes därvid vidare, att utlänningskontrollmyndigheterna i såväl Sverige som Danmark, Finland och Norge rest erinringar mot en ratificering av konventionen på grund av de olägenheter, som ur utlänningskontrollsynpunkt skulle uppstå vid dess tillämpning, men att spörsmålen härom skulle bli föremål för gemensamma nordiska överläggningar mellan representanter för sjöfartsmyndigheterna och för utlänningskontrollmyndigheterna. I avbidan på dessa överläggningar ansågs en ratificering av konventionen från svensk sida icke kunna förordas.

Andra lagutskottet anförde (tidigare omförmälda utlåtande nr 19), att det enligt utskottets åsikt är angeläget att Sverige genom att ratificera konventionen bidrager till att dess regler snarast genomföres och att utskottet således helt delar departementschefens positiva inställning till konventionens syfte. — Riksdagen hade samma mening (förut angivna skrivelse nr 177).

Departementschefen

Sedan frågan om ratificering av konventionen angående nationella identitetshandlingar för sjömän behandlats av 1959 års riksdag, har frågan va-

rit föremål för överläggningar mellan representanter för de nordiska ministerier, som handlägger sjöfartssociala ärenden, och för de nordiska ministerier, som handhar frågor om utlänningskontrollen. Man har därvid å svensk, dansk och norsk sida blivit ense om att konventionen bör ratificeras, dock under förutsättning att även Storbritannien ratificerar densamma. På finsk sida har man ännu icke kommit fram till ett slutgiltigt ställningstagande. Detta kan dock förväntas ske under hösten 1961. Såsom framhölls vid anmälan av propositionen 1959: 78 i ämnet är — med hänsyn till överenskommelsen mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge om upphävande av passkontrollen vid de internordiska gränserna — frågan om ratificering av konventionen av de nordiska länderna en gemensam nordisk angelägenhet, som måste lösas enhetligt. Samtidigt som jag tillstyrker, att konventionen ratificeras för Sveriges del, vill jag på grund av förut angivna omständigheter förorda, att ratificering sker först vid tidpunkt, varom uppgörelse kan träffas mellan de nordiska länderna.

Någon lagändring i anledning av ratificeringen är inte erforderlig.

Hemställan

Under återopande av vad jag i det föregående anfört och under framhållande av att det inte torde vara något att erinra mot att propositionen av riksdagen behandlas senare än under innevarande vårsession får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen

att godkänna att Sverige ansluter sig *dels* till en vid Internationella arbetsorganisationens konferens år 1946 vid dess tjuguförste sammanträde (sjätte sjöfartskonferensen) antagen konvention (nr 73) angående läkarundersökning av sjömän, *dels ock* — vid tidpunkt, varom uppgörelse kan träffas mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge — till en vid organisationens konferens år 1958 vid dess fyrtioförste sammanträde (sjunde sjöfartskonferensen) antagen konvention (nr 108) angående nationella identitetshandlingar för sjömän.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Jan Palm

Bilaga A

Översättning

Konvention (nr 73) angående läkarundersökning av sjömän

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens, vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Seattle och där samlats den 6 juni 1946 till sitt tjugooåttonde sammanträde och

beslutat antaga vissa förslag angående läkarundersökning av sjömän, vilken fråga innefattas i den femte punkten på dagordningen för sammanträdet, samt

bestämt, att dessa förslag skola taga form av en internationell konvention,

antager denna, den tjugonionde dagen i juni år nittonhundrafyrtiosex följande konvention, som skall benämnas »konventionen angående läkarundersökning av sjömän, 1946» (Medical Examination [Seafarers] Convention, 1946).

Artikel 1

1. Denna konvention äger tillämpning å sjögående fartyg i allmän eller enskild ägo, vilka yrkesmässigt nyttjas till befordran av last eller passagerare och som äro registrerade i ett territorium, för vilket denna konvention gäller.

2. Genom nationell lagstiftning skall fastställas när ett fartyg skall anses såsom sjögående.

3. Denna konvention äger icke tillämpning å:

- a) fartyg med en bruttodräktighet understigande 200 registerton;
- b) träfartyg av primitiv byggnad, såsom »dhows» och »junks»;
- c) fiskefartyg;
- d) »estuarial craft» (flodmynningsfartyg).

Artikel 2

Med förbehåll för åtgärder, som krävas för säkerställande av att nedan nämnda personer äro vid god hälsa och icke utgöra någon fara för andra ombordvarande, äger denna konvention tillämpning å varje ombord sysselsatt person med undantag av:

- a) lots, som ej tillhör besättningen;
- b) personer, som äro anställda ombord av annan arbetsgivare än redaren, med undantag av radiotelegrafister i tjänst hos ett radiobolag;
- c) ambuleraende stuveriarbetare, som icke tillhöra besättningen;
- d) för arbete i hamn anställda personer, som vanligen icke sysselsättas ombord då fartyget är till sjöss.

Artikel 3

1. Person, å vilken denna konvention äger tillämpning, må icke anställas för tjänst ombord å fartyg, varå denna konvention äger tillämpning, med mindre han förete intyg, utvisande att han är duglig för det arbete, med vilket han skall sysselsättas till sjöss; intyget skall vara utfärdat av legitimerad läkare eller, såvitt angår intyg som avser allenast synförmågan, av person, som av vederbörande myndighet blivit bemyndigad utfärda sådant intyg.

2. Dock må under en tidrymd av två år, räknat från dagen för konventionens ikraftträdande för vederbörande land, ombord anställas envar, som kan visa, att han under större delen av de två närmast föregående åren varit anställd å sjögående fartyg, varå denna konvention äger tillämpning.

Artikel 4

1. Vederbörande myndighet skall, efter samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer, föreskriva, huru läkarundersökningen skall utföras och vad läkarintyget skall innehålla.

2. Vid fastställandet av regler för läkarundersökningen skall hänsyn tas till den undersöktes ålder och det arbete han har att utföra.

3. I läkarintyget skall särskilt angivas:

a) att vederbörandes hörsel och synförmåga samt i fråga om person, som skall tjänstgöra inom däcksavdelning (utom sådana för särskilt ändamål anställda personer, vilkas lämplighet för det arbete, de skola fullgöra, ej påverkas av bristfälligt färgsinne), jämväl färgsinnet äro tillfredsställande, och

b) att vederbörande icke lider av någon sjukdom, som kan antagas bliva förvärrad av eller göra honom oduglig för tjänstgöring till sjöss eller som kan antagas medföra en fara för övriga ombordvarandes hälsa.

Artikel 5

1. Läkarintyget skall gälla under en tid av högst två år räknat från dagen för utfärdandet.

2. Såvitt läkarintyget avser färgsinnet, skall intyget gälla under en tid av högst sex år räknat från dagen för utfärdandet.

3. Om tiden för intygets giltighet utgår under pågående resa, skall det fortfara att gälla till resans slut.

Artikel 6

1. I trängande fall må vederbörande myndighet för enstaka resa tillåta anställande av person, som ej uppfyller i föregående artiklar stadgade fordringar.

2. I dylika fall skola anställningsvillkoren vara desamma som för sjömän av samma kategori, vilka innehava läkarintyg.

3. Anställning, som skett med stöd av denna artikel, må icke räknas såsom sådan tidigare anställning, som avses i art. 3.

Artikel 7

Vederbörande myndighet må medgiva, att i stället för läkarintyg må godtagas ett i föreskriven form utställt bevis om att sådant intyg utfärdats.

Artikel 8

Anordningar skola vidtagas i syfte att person, som efter undersökning förvägrats läkarintyg, må hava tillfälle att på nytt undersökas av en eller flera för ändamålet utsedda läkare, vilka skola vara oberoende av varje redare eller redar- eller sjöfolksorganisation.

Artikel 9

Vederbörande myndighet må efter samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer helt eller delvis överlämna befogenhet, som enligt denna konvention tillkommer densamma, åt organisation eller myndighet som sysslar med uppgifter av liknande slag rörande sjöfolk i allmänhet.

Artikel 10

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola delgivas Internationella arbetsbyråns direktör och registreras av honom.

Artikel 11

1. Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer registrerats av direktören.

2. Den skall träda i kraft sex månader efter den dag, ratifikationer registrerats för sju av följande länder: Amerikas förenta stater, Argentina, Australien, Belgien, Brasilien, Canada, Chile, Kina, Danmark, Finland, Frankrike, Storbritannien och Norra Irland, Grekland, Indien, Irland, Italien, Nederländerna, Norge, Polen, Portugal, Sverige, Turkiet och Jugoslavien, varav minst fyra länder med en handelsflotta av var för sig minst en miljon bruttoregister-ton. Denna bestämmelse har till ändamål att underlätta och främja medlemsstaternas snara ratifikation av konventionen.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlemsstat sex månader efter den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 12

1. Varje medlemsstat, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives Internationella arbetsbyråns direktör för registrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den blivit registrerad.

2. Varje medlemsstat, som ratificerat denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående mom. nämnda tioårsperioden gör bruk av den i denna artikel stadgade uppsägningsrätten, skall vara bunden för en ny period av tio år och kan därefter, med iakttagande av de i denna artikel föreskrivna villkoren, uppsäga konventionen vid utgången av varje tioårsperiod.

Artikel 13

1. Internationella arbetsbyråns direktör skall underrätta samtliga medlemmar av Internationella arbetsorganisationen om alla registreringar av ratifikationer och uppsägningar, som medlemmarna delgiva honom.

2. När direktören underrättar medlemmarna av organisationen om registreringen av den sista ratifikation, som är nödvändig för att sätta konventionen i kraft, skall han göra organisationens medlemmar uppmärksamma på dagen för konventionens ikraftträdande.

Artikel 14

Internationella arbetsbyråns direktör skall för registrering i enlighet med artikel 102 av Förenta Nationernas stadga tillstålla Förenta Nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om alla ratifikationer och uppsägningar, som registrerats av honom i enlighet med villkoren i föregående artiklar.

Artikel 15

Vid utgången av varje period av tio år, räknat från denna konventions ikraftträdande, skall Internationella arbetsbyråns styrelse förelägga generalkonferensen en redogörelse för konventionens tillämpning och taga under

överbägende, huruvida det finnes anledning att på konferensens dagordning uppföra frågan om dess revision, helt eller delvis.

Artikel 16

1. För det fall konferensen skulle antaga en ny konvention, innebärande revision, helt eller delvis, av förevarande konvention, och den nya konventionen icke föreskriver annat, skall

a) en medlemsstats ratifikation av den nya, reviderade konventionen, för såvitt denna trätt i kraft, *ipso jure* medföra omedelbar uppsägning av förevarande konvention oberoende av vad i art. 12 härovan stadgas;

b) från den dag, då den nya, reviderade konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemsstaterna.

2. Förevarande konvention skall likväl förbliva gällande i sin nuvarande form och med sitt nuvarande innehåll för de medlemsstater, som ratificerat densamma men icke ratificerat den reviderade konventionen.

Artikel 17

De engelska och franska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

Översättning

Konvention (nr 108) angående nationella identitetshandlingar för sjömän

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens, vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 29 april 1958 till sitt fyrtioförsta sammanträde och beslutat antaga vissa förslag angående ömsesidigt eller internationellt erkännade av nationella identitetshandlingar för sjömän, vilken fråga utgör den sjunde punkten på dagordningen för sammanträdet, samt beslutat att dessa förslag skola taga form av en internationell konvention, antager denna den trettonde dagen i maj år nittonhundrafemtioåtta följande konvention, som må benämnas »konventionen angående identitetshandlingar för sjömän, 1958 (Seafarers' Identity Documents Convention, 1958):

Artikel 1

1. Denna konvention äger tillämpning på varje sjöman, vilken i vad egenkap det vara må är anställd ombord å fartyg, annat än krigsfartyg, som är registrerat i ett territorium, för vilket denna konvention gäller, och vilket regelmässigt nyttjas i sjöfart.

2. Därast tvekan uppstår, huruvida vissa kategorier av personer skola anses såsom sjömän i och för tillämpningen av denna konvention, skall frågan avgöras av vederbörande myndighet i varje land efter hörande av berörda redar- och sjöfolksorganisationer.

Artikel 2

1. Medlemsstat, för vilken denna konvention gäller, skall på begäran av sjöman, som är medborgare i staten, för honom utfärda identitetshandling avfattad i enlighet med stadgandena i artikel 4 här nedan. Därast det är omöjligt att utfärda dylik handling för vissa kategorier av sjömän, må medlemsstaten dock i stället utfärda pass utvisande att innehavaren är sjöman; sådant pass skall i och för tillämpningen av denna konvention äga samma giltighet som förenämnda identitetshandling.

2. Medlemsstat, för vilken denna konvention gäller, må på begäran utfärda identitetshandling jämväl för varje annan sjöman, som antingen är anställd å fartyg, registrerat inom statens territorium, eller är inskriven vid arbetsförmedling inom statens territorium.

Artikel 3

Identitetshandling skall alltid vara i sjömannens besittning.

Artikel 4

1. Identitetshandling skall vara av enkelt utförande; den skall vara av hållbart material och så beskaffad att varje ändring i densamma lätt kan upptäckas.

2. Identitetshandling skall innehålla uppgift om den utfärdande myndighetens namn och om dag och plats för utfärdandet samt en förklaring, att handlingen är en med denna konvention avsedd identitetshandling.

3. Identitetshandling skall innehålla följande uppgifter angående innehavaren:

- a) fullständigt namn (i förekommande fall såväl för- som efternamn);
- b) födelsedag och -ort;
- c) nationalitet;
- d) signalement;
- e) fotografi;
- f) namnteckning eller, där innehavaren icke är skrivkunnig, tumavtryck.

4. Därest medlemsstat utfärdar identitetshandling för utländsk sjöman, må uppgift om sjömannens nationalitet utelämnas; sådan uppgift utgör icke ensamt bevis om sjömannens nationalitet.

5. I identitetshandling skall all begränsning i dess giltighetstid vara tydligt angiven.

6. Med tillämpning av stadgandena i de föregående momenten skall medlemsstat efter hörande av berörda redar- och sjöfolksorganisationer bestämma identitetshandlingens slutliga form och innehåll.

7. Den nationella lagstiftningen må föreskriva, att ytterligare uppgifter skola intagas i identitetshandlingen.

Artikel 5

1. Sjöman, som innehar giltig identitetshandling utfärdad av vederbörande myndighet i territorium, för vilket denna konvention gäller, skall äga rätt att återvända till sagda territorium.

2. Sjöman skall därjämte äga rätt att återvända till i föregående moment nämnt territorium under en tid av minst ett år efter utgången av i identitetshandlingen eventuellt angiven giltighetstid.

Artikel 6

1. Medlemsstat skall tillåta sjöman, som innehar giltig identitetshandling, att inresa till territorium, för vilket denna konvention gäller, när inresa begäres för tillfälligt besök i land i samband med fartygs hamnuppehåll.

2. Därest i identitetshandlingen finnes utrymme för vederbörliga anteckningar därom, skall medlemsstat jämväl tillåta sjöman, som innehar giltig identitetshandling, att inresa till territorium, för vilket denna konvention gäller, när inresa begäres för

a) sjömannens inställelse ombord å hans fartyg eller sjömannens förflyttning till annat fartyg;

b) genomresa för sjömannens inställelse ombord å hans fartyg i annat land eller för sjömannens hemsändande;

c) annat ändamål, som godkänts av vederbörande medlemsstats myndigheter.

3. Medlemsstat må, innan inresa till dess territorium medges för något av i föregående moment angivna ändamål, av sjömannen, redaren eller vederbörande fartygsagent eller vederbörande konsul, infordra tillfredsställande utredning, inbegripet skriftliga uppgifter, angående sjömannens avsikt med inresan och hans förmåga att förverkliga denna avsikt. Medlemsstat må tillika begränsa sjömannens vistelse till att avse en för ändamålet ifråga skäligen tidsrymd.

4. Intet i denna artikel skall anses innebära inskränkning i en medlems-

stats rätt att förhindra viss persons inresa till eller vistelse inom statens territorium.

Artikel 7

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola delgivas Internationella arbetsbyråns generaldirektör och registreras av honom.

Artikel 8

1. Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer registrerats av generaldirektören.

2. Den träder i kraft tolv månader efter den tidpunkt, då två medlemsstaters ratifikationer registrerats av generaldirektören.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlemsstat tolv månader efter den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 9

1. Varje medlemsstat, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt då konventionen först träder i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den registrerats.

2. Varje medlemsstat, som ratificerat denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående moment nämnda tioårsperioden gör bruk av den i denna artikel stadgade uppsägningsrätten, skall vara bunden för en ny period av tio år och kan därefter, med iakttagande av de i denna artikel föreskrivna villkoren, uppsäga konventionen vid utgången av varje följande tioårsperiod.

Artikel 10

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underrätta samtliga medlemmar av Internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer och uppsägningar, som delgivits honom av organisationens medlemmar.

2. Då generaldirektören underrättar organisationens medlemmar om registreringen av den andra ratifikationen som delgivits honom, har han att fästa medlemmarnas uppmärksamhet på den dag, då konventionen träder i kraft.

Artikel 11

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall för registrering jämlikt artikel 102 av Förenta Nationernas stadga lämna Förenta Nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om alla ratifikationer och uppsägningar, som av honom registrerats i enlighet med bestämmelserna i föregående artiklar.

Artikel 12

Vid de tillfällen Internationella arbetsbyråns styrelse anser det nödvändigt, skall den förelägga allmänna konferensen en redogörelse för konventionens tillämpning och taga under övervägande, huruvida anledning föreligger att på konferensens dagordning uppföra frågan om revidering, helt eller delvis, av konventionen.

Artikel 13

1. Därest konfenrensen skulle antaga en ny konvention, innebärande revision, helt eller delvis, av förevarande konvention, och den nya konventionen icke föreskriver annat, skall

a) en medlemsstats ratifikation av den nya, reviderade konventionen, för såvitt denna trätt i kraft, ipso jure medföra omedelbar uppsägning av förevarande konvention, utan hinder av vad i artikel 9 här ovan stadgas;

b) från den dag, då den nya reviderade konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

2. Förevarande konvention skall likväl förbliva gällande i sin nuvarande form och med sitt nuvarande innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma men icke ratificerat den nya reviderade konventionen.

Artikel 14

De engelska och franska texterna till denna konvention skola äga lika vitsord.